

SAMRØÐA

» - Eg fann út av, at eg kundi ikki brúka tað til nakað, at taka synd í mær sjálvari

Sigrún Brend til arbeiðis í útvarpinum hjá Kringvarpinum, har hon dagliga starvast við tíðindum

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

eg ikki at halda mær, sigur Sigrún Brend.

Gekk skjótt eftir boðini

Hendan dagin eftir tungu boðini fór eitt maskinári í gongd, har Sigrún var høvuðspersónur og dugnaligu starvsfólkini á Landssjúkrahúsinum vóru arbeiðshestarnir.

- Eliesar greiddi mær frá, at eg skuldi fara á Landssjúkrahúsið, tí tey biðaðu eftir mær har, sigur Sigrún Brend.

Hon so gjørdi og innan 14 dagar varð hon skurðviðgjørd tvær ferðir og allur krabbin varð tikin.

- Fyrst varð eg lögdu undir skurð

einaferð og áðrenn skurðlæknin vildi seyma opið saman, vildi hann vita, um tey høvdu fingið allan krabban. So eg gekk við einum stórum holi í kjálkanum í eina viku, sigur Sigrún Brend.

Men tað vísti seg, at allur krabbin fór ikki fyrstu ferð, og tí var gott, at læknin hevði biðað við at gera seg heilt lidnan.

- Seinnu fer gekk tað ordiliga væl og alt varð tikið, minnst Sigrún lættað afturá.

Fyrru ferð var bara holið í kjálkanum, sum sást. Men aðruferð fór eitt stórt stykkið úr andlitinum og læknarnir togaðu húðina fram, fyri

at dekkja.

- Eg minnst eg var lætta fyrstu ferð eg vaknði úr narkosu, og føldi bara hetta holið í kjálkanum. Men aðruferð føldi eg stóra skurðin og hevði sjálvandi blandaðar kenslur um tað, sigur Sigrún Brend.

Á Landssjúkrahúsinum upplivdi Sigrún tað sum, at hon var í ógvuliga góðum hondum.

- Eg má siga, at tað var ótrúliga professionelt, og eg kendi meg avbera tryggja allan vegin ígjøgnum, sigur Sigrún Brend.

Var heilt har úti

Innan ein mánað var Sigrún Brend

frísk, sjúk við krabbamein, skurðviðgjørd tvær ferðir og síðani frísk aftur, men við púra broyttari útsjón. Tá tosað verður um kensluligar rutsjibannar, so er neyv-an nógvir, sum eru ógvusligari enn hesin hjá krabbasjúklingum. Og tað merktist.

- Eg var heilt har niðri, har man hugsar um jarðarferðina. Eg hugsað um hvør skuldi vera har, og at eg vildi hava sangin "hjørtur hyggja tráandi". Slíkt mól í heysinum. Tað var býtt, men soleiðis hevði eg tað, sigur Sigrún Brend.

Nakrir dagar vóru tungir, tað viðgongur Sigrún Brend í dag.

Serstakliga tá ið fólk spurdu inn-til sjúkuna, var tað tungt at bera. Kenda andlitið í føroyska miðlaheiminum fær, sum vera man, nógvar fyrispurningar og prát um veður og vind. Og í byrjanini elvdi almenni áhugin til, at Sigrún ikki vildi út.

- Eg hevði nakrar dagar, har eg bara hevði hug at liggja í songini. Og eg vildi so illa út við stóra skurðinum, tí so fóru fólk at spyrja og eg visti ikki, hvat eg skuldi siga, sigur Sigrún Brend.

Tá talan er um krabba í andlitinum er tað trupult at fjala og harvið trupult at hitta fólk og ikki fáa